

TJEN FOLKET

MEDLEMSBLAD
FOR MLG nr. 8 1971

MLG

hilser SUF (m-l)s

2. kongress

HILSNING TIL SUF(m-l)s 2. KON- GRESS FRA MLGs SK

Kamerater!

Enhver Hoxha framhevet på APAs 6. Kongress nylig at ungdommen utgjør en revolusjonær kraft i de vestlige kapitalistiske landa. Men den har en tendens til å springe både hit og dit under marsjen. Ungdommen trenger kommunistisk ledelse!

Seieren følger den som har ungdommen, sa Lenin. I tråd med dette har SUF(m-l)s 2. Kongress stilt seg dristige mål. Et kjent og kjært «ungdomsparti» er i ferd med å utvikle seg til et revolusjonært forbund av og for ungdomsmassene.

Mulighetene og oppgavene er store. Over 90 % av ungdommen kommer fra de progressive og revolusjonære klassene, fra proletariatet og småborgerskapet. Ungdomsmassene føler sjøl på kroppen imperialismens og reaksjonens politiske, økonomiske og kulturelle undertrykkelse. På alle områder stilles ungdommen overfor kampen mellom den borgerlige reaksjonære verdensanskuelsen og proletariatets verdensanskuelse. Staten, monopolene og presteskabet har i lang tid skjönt ungdommens betydning. Fra vi ligger i vogga

forsøker de å innpode sitt reaksjonære livssyn. Fra vi begynner på skolen lærer vi opp til individualisme og karrieredyrking i stedet for kameratskap og solidaritet. Storborgerskapet dyrker forskjeller og karakterer, setter individets interesser foran kollektivets, preker respekt for statsinnsatte autoriteter. Et revolusjonært, kommunistisk ungdomsforbund må slåss mot dette livssynet. Det må sjøl innpode den kommunistiske verdensanskuelsen, der kollektivets interesser veier mer enn individets interesser, der karrierisme erstattes med solidaritet og reaksjonære autoriteter med demokratisk autoritet og sentralisme.

Fordi SUF(m-l)s 2. Kongress begynner på denne viktige oppgaven; å forme ut en kommunistisk linje for ungdomsmassene og deres problemer, er det riktig å si at den markerer innledningen til en ny epoke for den norske ml-bevegelsen.

Før denne kongressen har SUF(m-l)s Sentralkomite slått fast: — at ungdomsforbundets oppgave i partibygginga først og fremst er å bygge SUF(m-l) kraftig ut. Det er riktig — og viktig. Men det kan likevel skape den misforståelsen at partiet — i dag de partibyggende organisasjonene MLG og MLF — nærmest tar seg av »de eldre», mens ungdomsforbundet alene former ut den kommunistiske politikken for ungdommen. Altså en slags kommunistisk »funksjonsdeling» basert på *alder*.

Både i MLGs og SUF(m-l)s SK har forståelsen i det siste vokst for at dette i grunnen bare vil bety det gamle ungdomspartiet SUF(m-l) i en ny og mer raffinert frakk. Nettopp av denne grunn finner vi i MLG det riktig å hilse kongressen med en del foreløpige tanker om forholdet mellom ungdomsorganisasjonen og partiet.

- Først av alt: Partiet skal sjøl ha en *ungdomspolitik* — akkurat som det må ha en linje i kampen mot imperialismen, undertrykkelsen av kvinner osv. Kort sagt: Partiet må erobre den politiske ledelse på *alle* områder. Ungdomspolitikken må regelmessig *drøftes* i partiet og dets grunnorganisasjoner. I dag betyr det i første rekke at MLG må drøfte *kongressens* resultater, oppsummere den og utvikle linjer for ungdomsarbeidet framover.
- Dernest: Ungdomsforbundets *beste kadre* — over en viss minstealder — må opptas som medlemmer av partiet — i dag av MLG. I hovedsak bør de ha som sin politiske hovedoppgave å sette partiets politikk for ungdomsmassene ut i livet. Akkurat formene for dette — f. eks. hvordan en *kombinerer* arbeid i en partienhet og en ungdomsforbunds-enhet — er mindre problemer som kan løses under marsjen. Partiet må sette av noen av sine beste kadre til dette arbeidet — kadre som også lett kommer i kontakt med ungdom. Og partiet må sjøl — uavhengig av ungdomsforbundet — føre ut sin politikk *direkte* til ungdomsmassene: i propa-

gandaen, gjennom partikadre som f.eks. jobber som lærere, ungdomsledere o. l.

Et øyeblikkelig tiltak for oss nå bør være opptak av framskredne kamerater fra SUF(m-l) som medlemmer av MLG.

- Videre: Ungdomsforbundet må utvikles til en revolusjonær masseorganisasjon – der medlemmene ikke nødvendigvis er *kommunister* i den fulle ideologiske og politiske betydning. Flertallet vil *ikke* være partimedlemmer.

Ungdomsforbundet må *studere og forsvare* marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning, arbeide for revolusjon og proletariatets diktatur, bekjempe all revisjonisme og *underordne seg partiets ledelse*. Ungdomsforbundet må *fostre kadre* til partiet. Men det er ikke sjøl et parti. Det er en kommunistisk *masseorganisasjon*, der partiets medlemmer – kommunistene – arbeider som en ledende kraft. Ungdomsforbundet må ha en relativ uavhengighet og sjølstendighet – må ta egne initiativ. Det skal ikke skrus av og på som partiets ungdommelige vekkeklokke.

- Til slutt: Partiets styrke er forutsetninga for utbygginga av ungdomsforbundet til en virkelig masseorganisasjon. Minner om den gamle lærdommen: Uten et kommunistisk parti – ingen sterk front eller masseorganisasjon. Eksemplet Vest-Tyskland er viktig: Rote Garde har flere ganger oppnådd imponerende medlemstall. Men hver gang har det sprukket som en ballong. Sammenhengen med partiets *relative* politiske og organisatoriske svakhet er der klar.

For oss bør det bety at SUF(m-l) slår fast utbygginga av MLG og vår sammensmelting med MLF i en enhetlig organisasjon som et viktig og nødvendig mål. Både for partibygginga og for SUF(m-l)s *egen* utvikling til en masseorganisasjon.

Mange kamerater spør seg da helt naturlig: Hvor langt er vi kommet i partibygginga? Vårt SKAU har gitt følgende svar:

- Etter at kampen mot den revisjonist- og trotskistinfluerte klikken rundt Kjell Hovden er avslørt og kastet ut av ml-bevegelsen er alle forutsetninger til stede for raskt å danne en enhetlig partibyggende organisasjon. MLGs SK vil så snart som mulig – sammen med MLFs SK – drøfte de tiltak som er nødvendig for å realisere dette målet.

- Kampen for det marxist-leninistiske partiet er dermed kommet over i en ny fase. Under kampene mot Hovden-klikken slo vårt landsmøte fast tre krav – tre forutsetninger for en partidanning: enhet i politikken, program for den sosialistiske revolusjonen og celler på arbeidsplassene, spesielt i industrien. Vi kan i dag slå fast at disse tre kravene er i ferd med å bli oppfylt. Gjennom partikampene har en grunnleggende ideologisk og politisk enhet blitt befestet. Det er opprettet grunnorganisasjoner i samsvar med celle-prinsippet, mange av

disse i storindustrien. 60 % av MLGs medlemmer er lønnstakere. Og vårt SK tar nå viktige skritt for å utvikle et program i spørsmål som klassenes stilling til den sosialistiske revolusjonen, massearbeidet i fagorganisasjonene, ungdomsarbeidet, kvinnespørsmålet og vår holdning til det parlamentariske arbeidet.

Et viktig tiltak i forbindelse med dette vil være en omfattende programdiskusjonskampanje i våre grunnorganisasjoner. Sammen med dette vil vi gjennomføre korrigeringskampanjen mot høyreopportunismen, bevisst fostre bolsjeviker som er herdet gjennom klassekampen utafor og i organisasjonen.

Vi har i dag den kvantiteten som er nødvendig for å starte et nytt, kommunistisk parti. Vi er i ferd med å nå det kvalitative nivå vi anser som nødvendig.

Kamerater! Hvor mange av oss har ikke skjøvet spørsmålet om partiet ut i en ukjent framtid! I hovedsak var det riktig å si at partiet ville ta lang tid å opprette. Vi måtte avgrense oss mot opportunisten som ønsket »partiet» av helt andre farver enn kommunismens. Men som en bitendens har også mange sett på det nye ml-partiet som lutter »framtidsmusikk».

I dag kan vi si: Partiet er et levende, konkret mål. Noen dato er feilaktig og idealistisk å tidfeste. Men la det være klart: Det er ikke lenger noen 5-årsplan, heller ingen 3-årsplan. Lenger ned er det foreløpig galt å gå.

La dette perspektivet bli MLG SKs spesielle hilsen til SUF(m-l)s 2. kongress:

- En enhetlig partibyggende organisasjon kan bygges meget raskt.
- Utviklinga av ungdomsmassenes revolusjonære, kommunistiske forbund er begynt!
- Partiet er innen rekkevidde!

Kamerater!

Fram for det marxist-leninistiske partiet!

Bygg ungdomsforbundet kraftig ut!

FRA SKAU

KAMERATER, STUDER MAO TSETUNGS ESSAY: »KINAS KOMMUNISTISKE PARTIS ROLLE I DEN NASJONALE KRIGEN»

Marxist-leninistene studerer for tida Mao Tsetungs essay »Aktuelle problemer i taktikken i den anti-japanske enhetsfronten». Kameratene erfarer at det ikke er tilstrekkelig å »gripe» SKs generallinje for EEC-kampen med erkjennelsen — linja skal settes ut i livet, tillemper i samsvar med forholda på vårt sted. Dette reiser *spørsmålet om hvordan vi skal sikre at vår linje virkelig blir satt ut i livet.*

Kampen for å sette generallinja ut i livet går nå i det alt vesentlige på tre saker: (1) kommunistenes rolle som avantgarde, (2) enhetsfronten og partiets sjølstendighet og (3) kampen mot opportunismen.

SUPPLERENDE STUDIER

For å ruste på disse tre områdene, oppfordrer SKAU kameratene til å *foreta supplerende studier av Mao Tsetungs essay »Kinas Kommunistiske Partis rolle i den nasjonale krigen»!* Essayet fins i den svenske samlingen »Skrifter i urval», foruten som eget hefte fra Forlaget Oktober.

STUDIE OPPLEGG

HVORDAN BRUKE ESSAYET

Mao Tsetung utarbeidet denne rapporten til KKP's 6. plenums møte i 1938. I forordet heter det:

»I diskusjonen av spørsmålet om Kinas Kommunistiske Partis rolle i den nasjonale krigen, hjalp han alle kamerater til klart å forstå og til samvittighetsfullt å påta seg partiets store og historiske ansvar for å lede forsvarskrigen mot Japan.»

Vi skal studere essayet med sikte på den store oppgaven: å konsolidere, bygge ut og lede enhetsfronten i kampen mot EEC.

Det er en god ting å studere essayet kollektivt i propagandalag, men sjølstudier er også velegnet. Uansett hvilken studieform som velges, mener SKAU at *samtlige kamerater bør ta for seg essayet i tida framover!*

HVA STUDIENE BØR KONSENTRERE SEG OM

Studiene bør legge vekt på disse tre sakene:

(1) *Kommunistene rolle som avantgarde.* Knytt an studiene på »Aktuelle problemer om taktikken i den anti-japanske enhetsfronten» om frontens tre deler. I »KKP's rolle . . .» sier Mao:

»Vi må innse at kommunistene utgjør bare en liten del av landets befolkning og at det er et stort antall progressive utafor partiet, som vi må samarbeide med . . . Kommunistene bør gå foran som et godt eksempel ved både å være praktiske og framsynte. For bare ved å være praktiske kan de gjennomføre de fastsatte oppgavene, og bare ved å være framsynte kan de forhindre å gå vill i marsjen framover.»

(2) *Enhetsfronten og partiets sjølstendighet.* Spørsmålet melder seg med tyngde når vi skal sette ut i livet SK's program for arbeidet i FB og punkter for utvikling av AKMED. Mao sier i essayet:

»Å snakke bare om enhet og fornekte sjølstendighet, er å svikte det demokratiske prinsipp . . .

. . . sjølstendighet innafor enhetsfronten er relativ og ikke absolutt . . . å anse sjølstendighet som absolutt, ville undergrave den allmenne politikken for

enhet mot fienden. Men relativ sjølstendighet må ikke bli fornektet. Ideologisk, politisk og organisatorisk må hvert parti ha sin relative uavhengighet, d. v. s. ha relativ frihet.»

(3) *Kampen mot opportunismen.* »Vårt parti har konsolidert seg og vokst i styrke gjennom kamp på to fronter,» sier Mao Tsetung i essayet. Det samme kan i dag sies om MLG. Vi har vokst i kampen mot »venstre»- og høyreopportunistiske tendenser. Kampen mot den høyreopportunistiske Hovden-klikken er ikke sluttført. I ei god tid framover vil høyrefaren være størst. Kameratene kan lære mye av kapitlet »Vårt parti har konsolidert seg og vokst i styrke gjennom kampen på to fronter».

MELDING FRA SKAU: OM PARTIFORBEREDENDE TILTAK

Kamerater,

SK vil i nær framtid sette ut i livet viktige tiltak av partiforberedende karakter. Dette går i hovedsak på to ting:

Det ene gjelder formene og tidspunktet for opprettelsen av en enhetlig partibyggende organisasjon raskt.

Det andre gjelder en stor diskusjonsbevegelse blant marxist-leninistene på sentrale programatiske spørsmål; herunder klasseanalyse for Norge, veien fram til den sosialistiske revolusjonen, parlamentarismen, faglig arbeid, arbeid i ungdomsmassene, kvinnespørsmålet etc.

Diskusjonen ventes startet tidlig på våren 1972. Denne programdiskusjonen vil gå sammen med korrigeringskampanja mot revisjonisme i ideologi, politikk og arbeidsstil, spesielt høyreopportunistiske feil.

Siktepunktet for diskusjonsbevegelsen og korrigeringskampanja er å heve bevegelsens nivå, bolsjevisere kadrene og oppfylle vårt første strategiske mål i opprettelsen av det marxist-leninistiske partiet.

OM SK-DELEGASJONEN TIL APAs SJETTE KONGRESS

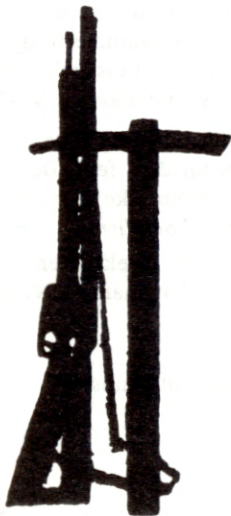
Kamerater!

På invitasjon fra Arbeidets Parti Albania overvar en SK-delegasjon fra MLG APAs sjette Kongress nylig.

Delegasjonen var ledet av formann i MLG, kamerat Sigurd Al. Det ble ført viktige politiske drøftinger med albanske kamerater om spørsmål av felles interesse. Delegasjonen møtte også 1. sekretæren i APAs SK, kamerat Enhver Hoxha.

Det ble utvekslet erfaringer av uvurderlig betydning for MLGs partibyggende arbeid og knyttet nære og faste forbindelser mellom MLG og APA.

SK har besluttet at erfaringene fra delegasjonsreisa skal føres ut til marxist-leninistene og massene bl. a. gjennom åpne massemøter og den eksterne pressa. Dessuten vil TF i tida framover bringe artikler som oppsummerer erfaringene på ulike områder.

**MELDING TIL ALLE LAG
IKKE GLEM DIREKTIV OM
Å SLUTTFØRE KAMPEN MOT HOVDENISMEN!**

»Vi går inn for en aktiv ideologisk kamp, for den er det våpen som kan bringe oss indre sammensveising i partiet og i de andre revolusjonære organisasjonene, og gi dem evnen til å kjempe. Enhver kommunist, enhver revolusjonær bør nytte dette våpenet.»

Mao Tsetung: Mot liberalismen.

Hovden er kasta ut av rekkene våre. Han fikk følge av en forsvinnende liten gruppe. Et overveldende flertall avviste hans linje i avstemningene i MLG og SUF(m-l). (Treghet i en del distriktsorganisasjoner hindrer oss dessverre fortsatt i å publisere det endelige resultat.)

Men det betyr likevel ikke at kampen mot hovden-ideene er slutt. I SUF(m-l) er to personer nylig ekskludert, avslørt for i lengre tid å ha arbeidet etter direkte retningslinjer fra Frank Baudes gruppe. Enda viktigere enn dette er de hovden-ideene i form av sekterisme og sneverhet som det fortsatt kan finnes rester av hos mange ærlige og bra kamerater.

Kampen fortsetter derfor en stund til. Enhet-Kritikk-Enhet vil komme med minst to nr. til.

Vi vil minne om at i samband med avstemninga fikk alle lag *direktiv* om å sende inn en kort artikkel som oppsummerte deres erfaringer fra kampen (se ekstranummer av Tjen Folket – Bolsjevik) Mange har gjort dette, men desverre er det fortsatt noen lag som *ikke* har sendt inn artikkelen.

Kanskje trur dere, kamerater, at dette ikke er viktig fordi Hovden er kasta ut av ml-bevegelsen. I så fall tar dere feil! Det er ikke mannen, men *ideene* som er viktige. Å slutte den ideologiske kampen når mannen er ute, er å *ikke skjønne ideologisk kamp*, det er *liberalisme*.

Derfor kamerater: Husk at et direktiv er et direktiv og ingen vennlig henstilling! Få sendt inn artikkelen snarest! Ny siste frist for levering til DU: 20. desember.

Før den ideologiske kampen helt til bånns!

SKAU's ansvarlige for EKE.

SUF(m-l)s KONGRESS

HVA SKJEDDE PÅ SUF(m-l)s KONGRESS?

SUF(m-l) gjennomførte nylig sin 2. kongress (7. landsmøte). For oss fra MLG som var til stede, var denne kongressen en mektig oppmuntring og en kraftig stimulans. Kongressen viste oss at det kommunistiske ungdomsforbundet har styrket seg gjennom kampen, og forsikret oss om at ungdomsforbundet er på rett vei.

Forskjellige dokumenter og artikler som summerer opp de politiske resultatene, vil etterhvert bli offentliggjort. Det har derfor ingen hensikt at vi foregriper det ved å behandle kongressen svært detaljert her. I stedet vil vi kort referere det viktigste som skjedde, i påvente av mer grundig materiale seinere.

STERK ENHET – KRAFTIG ENTUSIASME HØYT NIVÅ

Det var umulig å ikke bli slått av den kraftige entusiasmen som viste seg på kongressen fra første til siste dag, både under foredragene, de politiske diskusjonene, og utenfor forhandlingene. Denne entusiasmen uttrykte deltakernes sterke tillit til den norske kommunistiske bevegelsens hovedlinje, til MLG, til SUF(m-l) og til Marxismen-Leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Den uttrykte at delegatene ikke bare håpet på framgang, men var overbevist om at vi skal vinne framgang.

Tilliten til og entusiasmen for ML-bevegelsen og partiet viste seg ved den hilsningstalen MLGs formann Sigurd A/holdt ved innledningen til kongressen, der han la fram mange viktige nye synspunkter når det gjaldt partibygginga, utviklinga av ungdomsforbundet og forholdet mellom parti og ungdomsforbund (referert annet sted i TF). Den viste seg under det innledningsforedraget SUF(m-l)s formann Sverre Knutsen holdt. Den viste seg i medlemmenes kraftige applaus for gjestene fra de utenlandske marxist-leninistiske organisasjonene. Delegatene på kongressen hadde klart for seg at de norske kommunistenes kamp er en del av verdensproletariatets kamp: de utenlandske kameratenes seire og nederlag er våre seire og nederlag.

Grunnlaget for dette var lagt gjennom landsmøteforberedelsene, som bl. a. besto i diskusjoner av en beretning, med særlig vekt på å summere opp lokallagets egne framganger og feil, diskusjoner om et arbeidsprogram, og nomineringer av kandidater til SK. Disse forberedelsene gjorde kameratene i stand til å utnytte sine egne erfaringer fullt ut, og avdekket og løste mange problemer. Som eksempel kan nevnes at landsmøteforberedelsene i et tilfelle avslørte at to personer i et SUF(m-l) lag i lengre tid hadde vært agenter for

Frank Baude i Göteborg! Dette var et resultat av at disse to folka blei tvunget til å komme fram med synspunktene sine i den store politiske debatten før kongressen. Kongressforberedelsene hadde enkelte feil, som bl. a. besto i for lite grundig arbeid sentralt. Men dette endrer ikke ved at hovedsida var positiv og la grunnlaget for et godt skritt framover.

Derfor kunne også kongressen dra nytte av de beste egenskapene ved ungdomsforbundet: dets rike erfaringer og kaderens høye nivå. Ungdomsforbundet har gått fram gjennom at medlemmene har kasta seg ut i kampen, og anvendt marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på konkrete problemer. Landsmøtet viste at omtrent alle delegatene kom med ferske erfaringer fra massekampen og kampen mot borgerlige feil i våre egne rekker. De hadde mye på hjertet, hadde ideer, kritikk og forslag. Det overveldende flertallet hadde ordet og kom med verdifulle tilskudd i gruppediskusjonene. Sjølsagt fantes det nye kadrer og mer erfarne kadrer, mange bra kadrer og enkelte kadrer i tilbakegang. Men hovedtendensen var det høye ideologiske og politiske nivået som det store flertallet av delegatene hadde. For en som har deltatt lenge, er det slående at aldri før har kvaliteten på kaderen vært så bra som nå.

OMDANNINGA AV SUF(m-l) TIL ET VIRKELIG UNGDOMSFORBUND

Kongressen betydde startskuddet for SUF(m-l)s omdanning til et virkelig kommunistisk ungdomsforbund. Det var enighet om at SUF(m-l) i virkeligheten for hadde vært et »ungdommens kommunistiske parti» og at tida nå var moden til å rette på dette. Alle de politiske diskusjonene på kongressen blei derfor målretta inn på dette spørsmålet.

Kongressen diskuterte og godkjente beretninga, som skal bearbeides videre ut fra de merknadene som kom fram. Under beretningsdiskusjonen blei det slått fast at i hovedmotsigelsen mellom ei riktig kommunistisk hovedlinje og en del høyreavvik vil brennpunktet i ungdomsforbundet nå i noen måneder framover være spørsmålet om utilstrekkelig avgrensning mot SF/NKP-ideer og SF/NKP-praksis. Mange kamerater viste riktigheten av denne slutninga med eksempler.

Når ungdomsforbundet kaster seg ut i kampen og forsøker å favne flere, så blir det også viktigere å slå fast *grunnlaget* vi står på. Problemet er ikke bare at mange ofte allment vakler til høyre, men at SF/NKPs angrep på ungdomsforbundet ikke blir skikkelig svart på, at enkelte som har stått på SF/NKP-ideer innad har fått ture fritt fram og at praksisen har hatt tendenser til å degenerere til radikal venstresosialistisk reformisme a la visse aktive grupper i SF. Resultatet blir at både medlemmer og progressive kan få vansker med å skille mellom SUF(m-l) og SF/NKP. Å slå fast grenselinjene innad og blant våre tilhengere blir derfor en nødvendig forutsetning for at ungdomsforbundet ikke bare skal favne flere, men også beholde dem.

I en stor diskusjon om hvordan ungdomsforbundet skal styrke seg tallmessig, var det brei enighet om at medlemskriteriene for ungdomsforbundet ikke må forveksles med partiet. Det blei understreket at det grunnleggende kravet til medlemmer er et bra klassestandpunkt – lojalitet overfor bevegelsen og klassen. Samtidig må man ikke kreve at folk skal være

»professorer i marxisme», og det er riktig å trekke med folk som har svakheter for å diskutere med dem og utvikle dem *innafor* ungdomsforbundet. Det var enighet om at målsettinga må være kraftig medlemsøkning i den nære framtida. Det blei også slått fast at medlemmer av ungdomsforbundet skal jobbe på mange felter og som regel ikke bør bryte med sitt kameratmiljø. En diskusjon blei påbegynt om hvilke konkrete krav som bør stilles for medlemskap i ungdomsforbundet.

Medlemskriteriene blei tatt opp i samband med diskusjonen om hva som skal kreves av et *arbeidsprogram* for ungdomsforbundet. Det var enighet om at et slikt arbeidsprogram må ta opp ungdomsforbundets politikk i samband med åssen kampen mellom de to klassene berører ungdommen. Særlig diskuterte delegatene kampen mellom de to verdensanskuelserne i ungdommen – mellom borgerlige ideer som sår splittelse og oppfordrer til individualisme, og proletariske ideer som bygger på å sette kollektivet over individet, som oppfordrer til klassekamp, enhet og solidaritet. I denne korte artikkelen er det umulig å yte rettferdighet overfor alt det som kom fram i denne debatten, men den marxist-leninistiske pressa vil sikkert ta opp disse spørsmåla i sin fulle bredde i den nære framtida.

Det er viktig å merke seg at denne debatten ikke var en avslutning, men tvert imot åpninga på en stor debatt om åssen ungdomsforbundet skal omdannes og videreutvikles. Spørsmålene er først og fremst stilt, ikke løst. For å løse dem er det nødvendig å vinne erfaringer gjennom å kraftig og dristig utvikle ungdomsforbundet, kaste det ut i kampen og styrke diskusjonen og kampen mellom de to veiene innad. De vedtaka som blei fatta, bl. a. om beretning, arbeidsprogram, videreføring av kampen mot hovdenismen, forberedelse til videre diskusjoner osv. har alle sammen dette som kjernepunkt.

EN STERK NY KOMMUNISTISK SENTRALKOMITE

Ved siden av å fyre av startskuddet for omdannelsen av ungdomsforbundet var valget av SK den andre viktige oppgaven kongressen løste.

Den nye SK blei valgt etter omfattende nominasjoner og grundige kadervurderinger i ungdomsforbundet. Et stort antall kadidater var foreslått. Kongressens behandling av spørsmålet om ledelsen lå på et imponerende høyt nivå. I gruppediskusjonene, som kadervurderte kandidatene ut fra prinsippet om at ett deler seg i to, blei alle kandidater inklusive de mest ledende grundig vurdert, det blei stilt spørsmål til dem og de blei kritisert. Mange nye saker kom opp som var ukjente for alle før kongressen.

Spørsmålet om SK var spesielt viktig denne gangen også fordi kjernen i det tidligere SK, som også har vært den ledende kjernen i ML-bevegelsen, i sommer blei overført til MLGs SK. Kongressen løste oppgaven med å velge et nytt, sterkt SK av ungdomsforbundets beste kommunister på en måte vi kan ha tillit til. Vi trur at det nye SK, som har konstituert seg med den erfarne og prøvede kameraten Sverre Knutsen som formann, vil klare å konsolidere seg som en virkelig ledende kjerne i ungdomsforbundet.

Men valgene hadde viktige funksjoner også utover dette. Nomineringa av en mengde kandidater også utover de som blei valgt, viste på en overbevisende måte at ungdomsforbundet lokalt har mange dyktige, ledende kadrer som har

medlemmenes tillit. Vurderingene av alle kandidatene ga dem verdifulle lærdommer som vil gi dem mulighet for å gjøre nye framskritt. De var også en skole i dialektikk anvendt på kampen mellom de to veiene i kaderen for delegatene og medlemmene.

Kvaliteten i denne bevegelsen gjorde at delegatene ved valgene hadde sterk tillit til den SK som blei valgt. Sjøl om mange delegater ikke kjente kameratene i SK personlig, var de likevel sikre på at SK-medlemmene var blitt vurdert og kontrollert på en betryggende måte. Aldri før er valg i SUF(m-l) gjennomført med en slik grundig kontroll og kritikk. Derfor var gjennomgangstonen hos delegatene også »dette er vår SK, som vi har tillit til». Dette legger det aller beste grunnlaget for enheten mellom ledelse og medlemmer og styrkning av demokratiet og sentralismen i ungdomsforbundet.

NYE PROBLEMER – NYE KRAV TIL MLG

Kongressen viste kaderens enhet, høye nivå og oppslutning om MLG. Den betydde startskuddet for en kraftig kvantitativ og kvalitativ styrkning Dette er store og viktige framganger for ungdomsforbundet.

Samtidig blir nye spørsmål stilt, og nye problemer vil oppstå. At omdanninga begynner, betyr at mange spørsmål er uløst. Stadig stilles ungdomsforbundet overfor valget mellom to veier. I et flertall av tilfeller vil det velge riktig, men det vil også i enkelte tilfeller velge feil. I diskusjonene vil det innledningsvis ganske naturlig dukke opp motsatte syn. Det finnes alt motsetninger. Dette er naturlig og bra, for uten diskusjon og politisk kamp kan ei riktig linje ikke utvikles. Men samtidig understreker dette at vi ikke må legge oss på latsida og lide av naive illusjoner om at alt går bra.

Kamerat Sigurd Al¹ understreket i sin hilsen at utviklinga av ungdomsforbundet til en brei masseorganisasjon stiller økte krav til *partiet*. Partiet må ha medlemmer i ungdomsforbundet, og det må delta i kampen der for å sørge for at ei riktig linje vinner oppslutning blant medlemmene. Dette betyr også økte krav til MLG i dag. MLGs medlemmer har tatt på seg oppgaven å lede kampen for partiet og hele den norske kommunistiske bevegelsen. Derfor kan ikke kampen mellom linjene i ungdomsforbundet være likegyldig for oss, nå som en svær omveltning er i ferd med å skje og to linjer alt begynner å vise seg.

Derfor må MLG på alle plan – både SK, laga og medlemmene – i økende grad rette blikket mot ungdomsforbundet. Lokalt er det vår plikt å utvikle nære forbindelser og raskt sørge for at noen MLG-medlemmer får i oppgave å hjelpe til med utviklinga av ungdomsforbundet. Vi må bryte stilen med å overlate SUF(m-l) til sitt mens vi sysler med »våre saker». Partiet skal lede *alt* – hele bevegelsen, hele klassen, alle områder. Alt er vår politikk. Det er den viktigste praktiske lærdommen for oss fra SUF(m-l)s kongress.

LENGE LEVE SUF(m-l)s 2. KONGRESS (7. LANDSMØTE)!

BYGG UT EN KRAFTIG, REVOLUSJONÆR MASSEBEVEGELSE AV UNGDOM UNDER PARTIETS LEDELSE!

STYRK MLGs LEDENDE ROLLE I UNGDOMSARBEIDET!

Medl. av MLGs SK.

UNGDOMMENS ROLLE I REVOLUSJONEN

Kamerater!

Denne artikkelen bygger på notater fra et foredrag som kamerat Assim Badalli, sekretær i det albanske ungdomsforbundet holdt for den delegasjonen fra SUF(m-l) som gjestet Albania i sommer. Vi mener foredraget bør gjøres kjent i bevegelsen fordi det inneholdt viktige punkter til analysen av ungdommen, samt at det ga en del av de albanske kameraters erfaringer i bygginga av ungdomsforbundet. Kamerater, les denne artikkelen med sikte på å utvikle vårt eget arbeid i kampen for å skape et virkelig ungdomsforbund. Artikkelen bygger på notater og ikke på noe stenografisk referat. Det er derfor rimelig at noe er lagt til for min egen regning, slik at det ikke skulle være noen grunn til å laste kamerat Assim for eventuelle politiske feil.

AKP (Albanias kommunistiske parti) viet helt fra dannelsen spørsmålet om klasseanalysen stor oppmerksomhet. De analyserte klassene på en vitenskapelig måte for å kunne lage et program for den albanske revolusjonen, for å kunne skille venner og fiender. Til proletariatets venner, allierte, hørte småborgerskapet og en del av bøndene. AKP vurderte ungdommen som en stor styrke i revolusjonen, og danna kort tid etter partistiftelsen Albanias kommunistiske ungdomsforbund. Historiske lærdommer viser at det er massene som skaper historia og at *ungdommen* er en viktig del av massene. Lenin sier at i revolusjonen, i kampen for den politiske makta, er det barneprat å tru at kommunistene kan ta makta aleine.

I Albania var proletariatet meget lite rundt tida for partidanninga. Det var derfor meget lett å gripe det faktum at det var nødvendig for proletariatet å ha allierte i kampen mot fascismen og nazismen og i kampen for revolusjonen. Sjøl om det kan være vanskelig å forstå for enkelte folk, så er det også nødvendig med allierte i et *utvikla kapitalistisk land* med et stort proletariat. Lenin sier at bare å se på arbeiderklassen, bare å regne med den, det er å dømme revolusjonen til døden.

Marxist-leninister mener at ungdommen har spesielle kvaliteter. Vi mener derfor at det er nødvendig å vinne ungdommen. Uten ungdommen går det dårlig for revolusjonen, sier Lenin. »Seieren er hos den som har ungdommen på sin side». (Taler 1905 – Gå til ungdommen.)

Revolusjonen er en lang prosess, derfor er det nødvendig å fylle de revolusjonæres rekker med *unge* folk, og forberede ungdommen på og til revolusjonen. Derfor legger Enhver og APA (Arbeidets Parti i Albania) stor vekt på arbeidet med ungdommen.

Undertrykkinga av *ungdommen* under kapitalismen og fascismen tar spesielle former. Ut fra sitt objektive grunnlag har ungdommen alle muligheter til å bekjempe kapitalismen, føydalismen og imperialismen. Når ungdommen er modna og fått noe erfaring ser de lett de hindringene som teknokrater og kapitalister prøver å lage. Det er et *objektivt* grunnlag for revolusjonering av ungdommen. Det er også viktige subjektive faktorer – ungdommen er de minst konservative i sin tenkning (jfr. Mao), de er mest livlige og lette å mobilisere. Stalin sier at ungdommen er mer villig til å aksjonere; de har ikke familieforpliktelser og så mange og sterke bånd til det gamle samfunnet. Vi må også være oppmerksom på svake sider som er mest framtreddende f. eks. hos skoleungdommen og studentene. Studentene er blant de mest revolusjonære av ungdommen, men som følge av sin stilling i produksjonen, sin stilling i forhold til klassefienden, har de en tendens til vingling i politikken. De går i borgerlige skoler og har en småborgerlig måte å arbeide på. Deres sosiale status er ikke som proletariatets, deres suksess avhenger av deres arbeid som individer. Situasjonen er en helt annen for arbeiderklassen som helt tydelig produserer i samarbeid med andre. Arbeiderungdommen vil ikke ha den samme tendensen til vakling og vingling. Men partiet framholder alltid at om skoleungdommen deltar i aksjoner og anerkjenner partiets og arbeiderklassens ledende rolle, har de alle muligheter til å korrigere seg. Dette har vært partiets linje helt fra kampen mot fascismen.

Før frigjøringa i Albania var det ca. 20 000 folk som hørte til proletariatet. Proletariatet spilte den ledende rollen i kampen gjennom sitt parti. Grunnlaget for partiet var proletariatet, fattige bønder og *ungdommen*. Ungdommen – unge proletarer og unge fattigbønder spilte en stor rolle, en avgjørende rolle. Men *ungdommen* kan ikke spille den *politiske* rollen til *proletariatet*, men i kvantitet, i tall, i kraft av sin aktivitet. Kamerat Enhver sier at vi ikke skal være tilbakeholdne med å bruke ungdommens energi. Det er avgjørende hvordan denne energien blir brukt. (Jfr. også kampen om ungdommen under nazismen i vårt eget land, jfr. kampen om ungdomsmassene i dag. SM)

Ungdomsforbundet i Albania blei danna 2 uker etter partiet. Danninga var et resultat av massebevegelsen blant ungdommen. Noen folk sa at vi ikke trengte noen ungdomsorganisasjon, fordi partiets allmenne propaganda også treffer ungdommen. Men det er nødvendig med en ungdomsorganisasjon som kjører ut partiets linje til ungdomsmassene på ungdommens nivå og i ungdommens form.

Ungdomsforbundet skal være partiets hjelper i å integrere den politiske linja med ungdommen. Ungdomsforbundet skal gi ungdommen patriotiske og kommunistiske ideer og mobilisere dem til å slutte seg til kamp mot klassefienden på sitt eget grunnlag, ut fra sine interesser.

I forholdet til ungdomsforbundet er partiets ledende rolle absolutt. I dette

spørsmålet kan det gjøre seg gjeldende noen gale ideer: 1) partiet skal ikke spille noen ledende rolle overfor ungdomsforbundet, 2) vi skulle ikke ha noe ungdomsforbund av redsel for at det skulle konkurrere med partiet. Begge disse ideene har vist seg gale. Partiets ledelse skal først og fremst utøves gjennom dets ideologiske og teoretiske styrke, gjennom den politiske linja. Samtidig som spesielle ledende unge kamerater jobber i ungdomsforbundet for også på den måten integrere partiet med ungdommen.

Kommunistenes eksempel skal være den ledende faktor i spørsmålet om partiets ledende rolle. I den første tida kjempet partiet mot to feil i dette spørsmålet: 1) kommandering av ungdomsforbundet, 2) usjølstendighet fra ungdommens side. Partiet la vekt på ungdommens *sjølstendighet når den politiska linja var klar*.

Det er nødvendig å legge opp ulike politikk overfor ulike grupper, grupper som har ulike problemer. Vi må gripe det spesielle ved motsigelsen mellom folket og monopolkapitalen og legge opp propagandaen og agitasjonen deretter. Dette krever undersøkelser av det spesielle. Arbeiderungdommen i Albania sto i spesielle motsigelser til utbytterne. For den fattige bondeungdommen gikk den viktigste motsigelsen på spørsmålet om jorda. (Hvordan ser dette ut for oss i Norge? Det er ikke nok med generelle oppfordringer, generell propaganda. Ulike problemer hos ungdommen i forskjellige distrikter og i forskjellige industrier f. eks. krever arbeid på spesielle felter fra vår side.)

Albanias kommunistiske ungdomsforbund utvikla også en spesiell politikk overfor de unge jentene. De unge jentene hadde de samme sterke og svake sidene som ungdommen forøvrig, men jentene var ofte »mer revolusjonære» pga. den »dobbelte» undertrykkinga – de blei i tillegg undertrykt av mennene. Mange av de aller beste kadrene fantes blant jentene også i kampen før frigjøringa.

AKU satte store krav til medlemmene. Det var ikke all ungdommen som kunne bli medlemmer der. For å løse hovedmotsigelsen mellom folket og fascistene på ungdommens nivå blei det Anti-fascistiske ungdomsforbundet oppretta som ett uttrykk for enhetsfronten mot fascismen. Ungdomsforbundet var ledende gjennom sitt eksempel, og bevarte sin organisatoriske og politiske sjølstendighet. Det var nødvendig hele tida å bevare sjølstendigheten for å bevare en riktig linje og ledelse for kampen. Frontens program var »kamp mot fascismen». Kommunistenes oppgave i fronten var: 1) propagere kommunistiske ideer, 2) propagere for partiets ledende rolle, 3) bli ledene i frontens kamp gjennom sitt eksempel. Gjennom kampen blei det Anti-fascistiske ungdomsforbundet vunnet for sosialismen og blei slutta sammen med AKU etter frigjøringa til Arbeidets Partis Ungdomsforbund.

Ungdomsforbundet blei født gjennom aksjon, kampen blei en skole i ledelse, og ledelsen blei vunnet gjennom kamp. Medlemmene blei først tatt opp etter at de var prøvd gjennom kamp. Det betydde ikke at medlemmene blei praktisister, men at teorien de studerte blei bedre forstått gjennom kamp. *Aksjoner* var den viktigste måten å vinne ungdommen på; ord er bra, men aksjon er *avgjørende*. Aksjonene AKU dreiv under krigen kunne være løpeseddelutdelinger, slagordmaling, boikott av fascistfag i skolen, demon-

strasjoner, deltakelse i *væpna kamp*. Hvert medlem av ungdomsforbundet hadde sin egen sympatisørgruppe som han dreiv studier med og kunne mobilisere til masseaksjoner. Disse gruppene studerte ml-klassikere, og litteratur som f. eks. Ostovskijs »Stålet blir herda».

Ungdomsforbundet var *illegalt*, men brukte også legale former, sjøl om det illegale arbeidet var det viktigste. Det legale arbeidet – noen ungkommunister var idrettsaktivister og organiserte anti-fascistiske markeringer på idrettsstevner. Videre brukte ungdommen teater-, sang- og dansegrupper som fora for diskusjoner og anti-fascistisk propaganda. *Illegalitet* og visse konspirative metoder var nødvendige bl. a. for å hindre at borgerskapet og fascistene trengte seg inn i rekkene.

1) Tenke. – Det er avgjørende for utdanninga av ungdommen at marxismen-leninismen danner grunnlaget. Revolusjon eller kontra-revolusjon er et spørsmål som blir avgjort av folkets ideer. Vi driver samtidig en kamp mot skolaske studier og mekanisk tenkning. Vi prøver å gjøre studier av Envers taler, Partihistoria, klassikerne, levende gjennom å knytte dem til konkrete, aktuelle problemer vi står midt oppe i. Dette er nødvendig for å unngå dogmatisme. All ungdommen deltar i studiene. Vi lærer ungdommen metoden med å ta utgangspunkt i marxismen-leninismen, dvs. klassikerne, partiets linje. Målet er å løse alle problemer ut fra arbeiderklassens ideologi. Ungdommen, leda av partiet, er meget aktive til å ta opp kampen mot gamle ideer og skikker. Kampen for frigjøringa av kvinnen føres som en massiv kamp, ikke bare blant ungdommen, men også blant barna, gjennom f. eks. å innarbeide gode vaner i husarbeid osv.

Religiøse skikker og overtro – sosialismen kan ikke bygges der hvor de religiøse ideene eksisterer i for stor grad. Tenk f. eks. på spørsmålet om fatalisme (skjebnetro) i motsetning til å stole på egne krefter og egen kamp. Skikkene er i meget stor grad integrert i massenes liv, f. eks. i navnebruken. For en del år siden sto det å lese i en albansk lokalavis: »*Sankt Avlaszh-landsbyen er nå blitt marxist-leninistisk*».

2) Arbeide. – Ungdommen deltar i konkret revolusjonært arbeid. Revolusjonen lages ved at folket deltar. Ungdomsforbundet lærer ungdommen nødvendigheten av og gir dem anledning til å delta i klassekampen på alle områder. Vi fører kamp mot alle tendenser til å sette individets interesser over kollektivet, og propagerer at individets interesser må underordnes. (Enhet og kamp i motsigelsen individ/kollektiv). Den private *eiendommen* er avskaffa, men ikke *ideene* om privat eiendom. Ungdomsforbundet stimulerer og utvikler ungdommens kamp mot slike ideer hos seg sjøl ved å lansere ulike kampanjer. Kampanjen for å jobbe 1–3 år i fjell-landsbyene, uten lønn, for å gjøre høylandet like fruktbart som lavlandet. Skoleungdommen drar 1–2–3 måneder til høylandskooperativer og betaler oppholdet sjøl. Dette har trekk av kommunistisk arbeid.

Videre de nasjonale aksjonene – f. eks. jernbanebygginga, hvor den albanske ungdommen har bygd alt som fins av jernbaner i landet. Her jobber tusenvis av ungdommer under slagordet: »Træler i henda er det beste middel mot revisjonisme».

Lenin sier at det er bare ved å jobbe sammen med arbeiderne og bøndene du kan bli kommunist. Vi prøver å forbinde all aktivitet med produksjon/arbeid.

Avstanden mellom åndelig og fysisk arbeid minskes ved at »åndsarbeiderne» deltar regelmessig i produksjonen og får fjerna gale ideer.

Lenin sier at massenes kultur må lages av massene sjøl. Ungdommen hos oss er ikke bare tilskuere og konsumenter av kultur, men i høyeste grad også aktører og produsenter. Dette er også en måte å løse motsigelsen mellom folk som har ulikt arbeid på. På kulturens område er det meget viktig med ideologisk kamp. Historia viser at her er mulighetene store for folk som sprer gale ideer. Vi tar opp kampen mot borgerlig/revisjonistisk innflytelse/ideologi og prøver å korrigere feilaktige ideer gjennom kamp og ikke ved å moralisere. I ungdomsforbundet bruker vi ett møte til f. eks. å diskutere en vestlig pop-melodi, eller en film, eller ei bok som ungdommen er interessert i. Noen kamerater har feilaktige ideer – metoden for å fjerne disse ideene er diskusjon og overbevisning. Motsigelsen til personene som har gale ideer er oftest en motsigelse i folket, motsigelsen til ideene er antagonistisk.

Det er viktig å være på vakt mot *formalisme* i arbeidet med ungdommen. Ungdommen er aktiv og livlig. Det krever av oss at vi lager varierte møter og driver varierte former for arbeid.

3) Leve som revolusjonære. – I tillegg til de sakene som er nevnt foran må vi tenke på ungdommens helse. Massebevegelsen for deltakelse i idrett er en måte å løse dette på. Videre er den militante treninga viktig hos oss. Den styrker ungdommens helse, samtidig som ungdommen gjøres i stand til å forsvare fedrelandet og sosialismen.

Etter dette foredraget hadde vi kameratslige samtaler med kamerat Assim. Han ba oss innstendig om å overbringe de inderligste revolusjonære hilsninger fra kameratene i det albanske ungdomsforbundet til medlemmer i SUF(m-l) og den norske ungdommen.

Spørsmålet om utbygginga av SUF(m-l) til et ungdommens revolusjonære forbund står sentralt i partibygginga i tida framover og bør tillegges stor vekt av MLGs medlemmer. Artikkelen ovenfor bringer viktige erfaringer de albanske kameratene har høstet fra arbeid i ungdomsmassene under partiets ledelse.

Artikkelen har stått i SUF(m-l)s medlemsblad »Bolsjevik».

Red.

FRA GRASROTA

STUDIER I PROPAGANDALAG

Vi må legge vinn på at propagandalagene ikke får status av distribusjons-sentraller, men blir enheter der politikken blir satt fremst.

Noen kamerater er tilbakeholdende med å ta opp »vanskelige» politiske spørsmål i propagandalagene. Sjølsagt må vi diskutere EEC-arbeidet, men ikke bare det. Kameratene som mener at medlemmene i propagandalaget er for uskolert til å skjønne f. eks. spørsmålet om Stalin, viser i virkeligheten forakt for massene og har liten tiltro til politikken og organisasjonen vår.

I propagandalaget vårt hadde vi møte om sosialimperialismen i forbindelse med Kosygin's besøk i Norge. Folk leste ekstrasnummeret av Klassekampen og deler av brosjyren »Leninisme eller sosialimperialisme» for å forberede seg. Styret hadde stilt noen spørsmål til diskusjonen.

Blant de som var på møtet, var det en del helt nye folk, som knapt visste hva imperialismen sto for. Derfor tok vi utgangspunkt i det, sammenlikna sosialimperialismen med USA-imperialismen, og kom fram til at Sovjet også førte en imperialistisk utenrikspolitikk. Vi la vekt på å forsøke å

trekke alle med i diskusjonen også å få de mest uerfarne og tilbakeleggende til å komme med vanlige innvendinger og argumenter de hadde hørt. Det er ofte akkurat slike argumenter vi vil møte når vi går ut og selger »Klassekampen». Vi diskuterte hvordan vi skulle møte innvendingene. Det viste seg at sjøl om noen av deltakerne ikke hadde skjont ord som revisjonisme og sosialimperialisme da de forberedte seg til møtet, hadde vi ikke problemer med å forstå at dette var en politikk som var til hinder for verdens folks kamp, og at vi måtte avsløre og bekjempe den.

Vi kom fram til full enighet på at det var viktig å demonstrere mot Kosygin's besøk i Norge av to grunner: Fordi Sovjets politikk blant store deler av folket bringer sosialisme og kommunisme i vannry og er en stor hindring for de virkelige kommunistene her i landet. Fordi de samarbeidsplanene

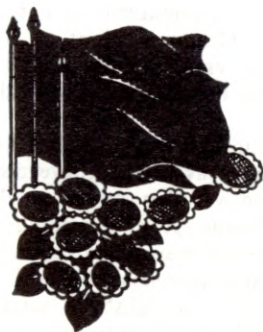
Kosygin er her for å drøfte, går ut på at imperialistene og sosialimperialistene skal gjøre avtaler seg imellom slik at de enda mer effektivt kan undertrykke folket både i øst og vest.

Vi tok også opp sosialimperialistenes lakeier i Norge, NKP og KU, og diskuterte særlig deres forhold til Solkom. I distriktet vårt ser vi også hvilken rolle SF spiller, framtreddende medlemmer fordømmer sosialimperialismen i ord, mens de i praksis dilter etter revisjonistene og følge NKPs politiske linje. Men når det gjaldt dette spørsmålet var det en del av deltakerne som mente at de visste for lite om hva slags politikk disse partiene hadde ført her på stedet, og vi ble enige om å ta det opp grundigere på et seinere møte.

Vi slutta med å legge konkrete planer for hvordan vi skulle mobilisere folk til demonstrasjonen mot Kosygin, og spre ekstranummeret av Klassekampen.

Det viste seg at sjøl om deltakerne sto på helt forskjellig politisk nivå, hadde alle stort utbytte av møtet. Det er mulig å ta opp vanskelige politiske spørsmål på en enkel måte.

Kamerat i et lag i Akershus.

SKAU har besluttet å trykke materiale til belysning av MLGs og hele bevegelsens historie i TF i tida framover. I dette nummeret gjengis et av kapitlene fra den historiske delen av Sentralt Landsutvalgs (SL) »Beretning til ML-gruppenes 1. Landsmøte» (våren 1971). SKAU har ikke foretatt noen politisk bearbeiding av dette materialet; analysa og formen er det tidligere SLs.

Nødvendig teknisk tilrettelegging for TF er foretatt av redaksjonen.

Det første som her gjengis tar for seg utviklinga av den fjerde revolusjonære bevegelsen i Norge. I et seinere nummer følger en artikkel om kampen i SF.

Red.

Fra MLGs og hele bevegelsens historie

UTVIKLINGA AV DEN FJERDE REVOLUSJONÆRE BEVEGELSEN I NORGE:

ML-bevegelsen i Norge er en ung bevegelse. Men den har historiske røtter – og sin egen historie. Marxisme-leninismen har alltid vært en del av den norske arbeiderbevegelsen. Grunnen til at vi likevel snakker om en ny marxist-leninistisk bevegelse, er at utviklinga ikke har gått kontinuerlig. Vår marxist-leninistiske bevegelse har ikke vokst ut av den tidligere bevegelsen.

Vi kan si den marxist-leninistiske bevegelsen i dag representerer den fjerde revolusjonære oppblomstringa av arbeiderbevegelsen i Norge. Den første var Thranitterbevegelsen. Dette var den første revolusjonære organiseringa av arbeidere i Norge, og hadde stor betydning for den videre arbeiderorganiseringa. Men som revolusjonær organisasjon hadde Thranitterbevegelsen alvorlige feil. Den hadde ingen revolusjonær teori, bygget ikke på marxismens vitenskapelige analyse av det kapitalistiske samfunnet. Uten en slik teori klarte den ikke å stå imot borgerskapets angrep, og den klarte heller ikke å reise seg igjen.

Det norske *sosialdemokratiet* hadde fra begynnelsen visse uklare revolusjonære drag. Det stranda egentlig også på at det ikke hadde noen revolusjonær teori. Marxisme var nok kjent for medlemmene, men ikke studert innaført partiet. Dette førte til at borgerskapet ganske tidlig kunne kjøpe enkelte av lederne gjennom parlamentarismen og på andre måter. Slik ble grunnen lagt til det systematiske forræderiet av arbeiderklassen som sosialdemokratiet i dag står for.

NKP var fra begynnelsen et godt og revolusjonært parti. Gjennom tje- og tredveåra førte det an i mange kamper for arbeidsfolks interesser, og det spredte den revolusjonære teorien blant folket. Men det hadde også mange svakheter. Særlig manglet det på medlemmenes skoloring. Det førte til at partiet ikke var i stand til å legge fram noen konkret analyse av hvordan leninismens teori skulle anvendes på norsk virkelighet. Fordi partiet heller

ikke hadde noen klar forståelse av sikkerhetens betydning, ble nesten hele partiledelsen arrestert av tyskerne ved okkupasjonen. Partiet ble dermed leda av revisjonisten Furubotn under krigen. Etter krigen ble Furubotn ekskludert. Dette betydde ikke at revisjonistene ble utelukket av partiet eller at revisjonismen ble bekjempa. Tvert imot økte de stadig sin makt og innflytelse. I dag er NKP et haleheng til Moskva-revisjonistene.

I 50-åra og begynnelsen av 60-åra, da revisjonismen definitivt fikk overtaket i NKP, fantes det i motsetning til f. eks. i Sverige, ingen klar marxist-leninistisk fraksjon i partiet.

Det fjerde revolusjonære oppsvinget kom fra en annen kant, nemlig fra utviklinga innfor *SFs ungdomsorganisasjon SUF*. Først atskillig seinere ble det også utvikla en marxist-leninistisk fraksjon innfor NKP. Innfor SUF hadde det eksistert revolusjonære fraksjoner helt fra 1963. Den første av disse var *Porsgrunns-gruppa*. Deres største fortjeneste var at de tok opp spørsmålet om imperialismen, og førte kamp mot de herskende pasifistiske ideene i SUF den gangen. Dette førte til at flere og flere av medlemmene begynte å studere imperialismen, og la grunnlaget for pasifistenes endelige nederlag på sommerleiren i 1967. Feilen ved Porsgrunns-gruppa var at de så alle former for revolusjonær teori som »like gode». De skilte ikke mellom ideologien til Marx, Mao og f. eks. Gorz.

Den andre revolusjonære fraksjonen oppsto på *Østkanten i Oslo*. De førte videre Porsgrunns-gruppas bra arbeid, nemlig kampen mot imperialismen, men samtidig unngikk de noen av deres feil. Spesielt avgrensa de seg sterkt mot all slags borgerlig ideologi, og de begynte å studere marxismen-leninismen mer systematisk. Men det viktigste var at denne gruppa utvikla ideen om en *sjølstendig marxist-leninistisk bevegelse i Norge*. Den begynte å skolere medlemmene sine systematisk i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

Kulturrevolusjonen brakte Mao Tsetungs tenkning til Norge og hjalp til å utbre den. Dette førte særlig til at den mer moderne revisjonismen og splittelsen i den internasjonale kommunistiske bevegelsen ble forstått, noe som igjen ga støtet til en prinsipiell og politisk kritikk av NKP og revisjonistiske meninger innfor SF.

Kontakt med det svenske KFML gjorde at ideen om en sjølstendig marxist-leninistisk bevegelse i Norge fikk et mønster. Danninga av et forbund med hovedoppgave å arbeide for det kommunistiske arbeiderpartiet, ble et program for de norske marxist-leninistene.

Mai-opprøret i Frankrike viste i praksis at vår klasseanalyse av klassestaten var riktig. Det viste nødvendigheten av å ha et revolusjonært kommunistisk parti, dersom revolusjonen skulle lykkes.

Utviklinga av Vietnam-krigen viste stadig tydeligere imperialismens karakter. Den anti-imperialistiske fronten i Norge økte kraftig. Marxist-leninistene innså tidlig at dersom motstanden mot Vietnam-krigen skulle spille ei

progressiv rolle, måtte den føres på et anti-imperialistisk grunnlag. Marxist-leninistene tok ledelsen i dette arbeidet, og Solkoms utvikling og propaganda-arbeid hadde mye å si for utviklinga av forståelsen for imperialismen i det norske folket. Ikke minst ved militante demonstrasjoner som agitasjonsmiddel ble parolene for motstanden mot imperialismen fort ut.

Det endelige gjennombruddet for marxismen-leninismen i hele SUF kom i forbindelse med sommerleiren og landsmøtet i 1968. Da først kunne en si at grunnlaget for Mao Tsetungs tenkning ble grepet av store deler av massene i SUF, og forståelsen av at det trengtes et revolusjonært marxist-leninistisk parti for å føre revolusjonen til seier ble utbredt.

Gjennom dette sto SUF enhetlig på den marxist-leninistiske linja da kampen i SF tilspissa seg.

Samtidig begynte en egen marxist-leninistisk fraksjon å utkrystallisere seg i SF. Denne fraksjonens store svakhet på dette tidspunktet var at den ikke hadde SUF-medlemmenes erfaring fra studier og organisering i en egen revolusjonær organisasjon, og heller ikke SUF-medlemmenes begynnende erfaring i massekampen.

ML-fraksjonen i SF inngikk et nært samarbeid med SUF og forente seg med andre venstregrupper innfor SF. De var på dette tidspunktet klar over nødvendigheten av et brudd med SF-ledelsens opportunistiske og reformistiske linje. Men i denne utviklinga var det hele tida SUF som var den drivende krafta, som la opp strategien og taktikken for kampen.

I motsetning til i mange andre vestlige partier, ble det ikke i Norge utvikla en klar marxist-leninistisk fraksjon innafor NKP på det tidspunktet da striden innto KKP og SUKP ble åpen. Blant mange medlemmer var det stor sympati for Kina, men det ble på dette tidspunktet ikke reist noen åpen kamp mot revisjonismen. På mange måter var det utviklinga i SUF, og ikke minst utviklinga av de anti-imperialistiske front-organisasjonene, som dreiv også utviklinga i NKP framover, til det i 1970 kunne dannes en organisert ml-fraksjon.

Vi ser altså at vi i dag er det fjerde forsøket på å danne en revolusjonær arbeiderbevegelse i Norge. Den objektive situasjonen gir oss mange fordeler. Det imperialistiske verdenssystemet er nær sin undergang, og folkenes kamp mot imperialismen er i framgang som aldri før. Marxismen-leninismen er videreutvikla med Mao Tsetungs teorier for utviklinga i den imperialistiske fasen av kapitalismen. Dessuten har utviklinga til de tidligere revolusjonære bevegelsene i Norge gitt oss mange lærdommer, som dersom vi tar dem opp og studerer dem på riktig måte, kan hindre oss i å begå samme feil som dem, og lide den samme skiebne.

Fra lagsavisene

MELDING FRA SKAU: OM SIKRING AV BEDRIFTSLAGA.

En del kamerater har kritisert at bedriftsaviser blir trykt opp i TF, KK og andre steder med angivelse av bedrift. De har understreket at på den måten kan SIPO og andre klassefiender lett skaffe seg oversikt over hvor vi har bedriftslag bare ved å klippe fra disse avisene, mens det er langt vanskeligere for dem å få tak i dem ute på bedriftene.

Denne kritikken er riktig. Vi har derfor utarbeidet følgende nye instruks for sentral offentliggjøring av stoff fra bedriftsaviser:

1) Faksimiler og artikler som viser *hvilken* bedrift avisa er fra, skal bare brukes når det gjelder enkelte store bedrifter der det er offentlig kjent at vi arbeider.

2) I andre faksimiler, artikler o.l. fra bedriftslagsaviser skal bedriftens navn og alt stoff som gjør det mulig å fastslå hvor den er fra, fjernes.

3) Når det er ønskelig å publisere spesielt interessante artikler som beskriver de lokale forholdene på en bedrift, (f. eks. i KK) vil denne artikkelen *ikke* komme i lokalavisspalta, men annet sted i avisa på en måte som gjør at den ikke virker som om den er henta fra en bedriftsavis (f. eks. undertekna »korrespondent«).

Det er klart at dette er beklagelig fordi det vil berøve de sentrale organene våre for en del interessant stoff. Men det samme gjelder jo også annet arbeid som må sikres. Kameratenes og grunnorganisasjonens sikring må gå først.

Kamerater som blir spesielt lei seg får henvende seg til TF-redaksjonen etter revolusjonen, så skal vi fortelle dem mer.

Forslag til lags-avisene:

På bakgrunn av forhandlingene i Brussel og utviklinga av EEC-motstanden er det riktig å reise parolen:

AVBRYT FORHANDLINGENE

NEI TIL SALG AV NORGE!

Kameratene bør reise denne parolen i lagsavisene nå.

»GNISTEN« er et framskredent eksempel for bedriftslagsavis. Kameratene viser her at det lar seg gjøre å avdekke monopolkapitalismen på en konkret måte og i en enkel form. Analysen i artikkelen »Hvem tjener på vårt arbeid« gir politiske perspektiver på den økonomiske kampen.

»GNISTEN« ble godt mottatt av arbeidskameratene.

Faksimilie av »Gnisten« forsida. —————>

GNISTEN

Utgitt av marxist-leninister ved [redacted]

"GNISTEN" skrives av folk på bruket som står for kampen mot arbeid-
beiderbevegelsen. Vi er interessert i diskusjon på det vi tar opp.
Kom med kritikk og forslag til avisa.

HVEM TJENER PÅ VÅRT ARBEID

Alle på [redacted] vet at det er det svenske [redacted] som kontrollerer
bedriften. Bak [redacted] står Skandinaviska-Enskilda Banken og den mektige
Wallenbergfamilien. Bedriftens skjebne og vår med, ligger alltid i
håndene på fire-fem toppfinansemenn i Sverige. Nå er det snakk om at
[redacted] sammensluttet med L M Ericson. Om de mener at de får for lite
profitt på bruket kan de bestemme seg f. eks. til å spekulere bort eller
selge og med å nedlegge bedriften og sette kapitalen i andre bedrifter.
Eller de kan beordre rasjonalisering.

I Norge har [redacted] monopol på [redacted]-produksjonen sammen med [redacted]
[redacted]. Bak [redacted] står Bergens Privatbank. To banker kon-
trollerer alt som skjer i ei hel industrigrein. De har fått makt å
sette arbeidere på porten, å tvinge oss til å stå på enda lenger osv.

Slik er det overalt. Seks-sju banker i Norge og noen i utlandet
har hele kontrollen om det norske samfunnet. Enten eier de bedriftene,
eller de har lånt dem så mye penger at de kontrollerer dem av den grunn.

Den norske Creditbank legger ned celluloseindustri for et par
bedrifter som den kontrollerer skal ta over hele markedet. Kredittkas-
sen gjør det samme i tekstil. De gir blaffen i arbeiderklassens skjebne,
det de bryr seg om er hvordan de kan skaffe seg enda mer profitt.

Dette er diktatur, når en håndfull banker kan skalte og valte som
de vil med samfunnet. Fordi det er monopolene som utøver diktaturet,
kaller vi marxist-leninister det monopolkapitalens diktatur.

Når vi må gå på stramme akkorder så er det Wallenberg som tjener
på det. Om vi ødelegger oss på grunn av arbeidstempo og færlige ma-
skinerså er det fordi Wallenberg er mer interessert i profitt enn i
sikre arbeidsplasser.

Monopolkapitalen er vår fiende, og den er fienden til alle våre
kamerater på andre arbeidsplasser. Når vi marxist-leninister snakker
om revolusjon, så men vi at det må bli slutt på den tida hvor stor-
bankene kan diktere. Arbeiderklassen må ta makta og for alltid nekte
Wallenberg og hans likemenn å tjene på andre folks arbeid.

NYTT FRA OKTOBER

FORLAGETS ROLLE I KLASSEKAMPEN

20. mai-erklæringa til Formann Mao er et viktig dokument for alle verdens folk. Mao understreker framgangen i folkets kamp over hele verden, »revolusjon er hovedtendensen i verden i dag». Utviklinga i Norge, særlig i de siste par åra, peker i samme retning. Folket har gått til kamp for sine interesser og flere steder har kampen gitt gode resultater. ML-bevegelsen har vokst kraftig under disse kampene og der hvor ml-ere har stått i ledelsen for kampen (på arbeidsplasser, skoler og universitet og i interessekampen i forsvaret) har den gitt de beste resultater.

Forlaget Oktober er et revolusjonært forlag. Det er en viktig del av den revolusjonære bevegelsen i Norge. Forlagets utgivelsespolitikk skal ha som mål å være redskap for folkets dagsaktuelle kamper og den langsiktige kampen for sosialismen. En viktig del av denne politikken, er å gi ut hefter og bøker som inneholder arbeiderklassens og folkets kamperfaringer gjennom over hundre år. Disse erfaringene kan hindre ml-erne og folket å gjøre tilsvarende feil som er gjort tidligere i historia. Slike feil svekker folkets kamp og tjener derfor reaksjonen. Hefter som tar for seg den dagsaktuelle kampen er også viktig å studere for å kunne ta ledelsen i folkets kamper.

VÆR INNSTILT PÅ RASK REVOLUSJONERING AV MASSENE!

Klassekampen i Norge vil skjerpes i tida framover. Monopolkapitalen med dens lydige tjenere i AP-ledelsen forsøker nå å lure oss inn i EEC, til tross for folkets motstand mot medlemskap. Dette vil føre til at store deler av folket vil gjennomskue denne politikken, og ønsker å reise seg til kamp mot denne. Viktig blir da spørsmålet

om statsmakta og statens klassekarakter. En grunnleggende bok om dette er:

Lenin: Staten og revolusjonen, Ny Dag – kr. 15,-.

Til spørsmålet om boikott av kommunevalget:

Bo Gustavson: Stemmeretten under kapitalismen. Oktober – kr. 1,-.

I forbindelse med bygginga av enhetsfronten mot monopolkapitalens EEC:

Dimitrov: Om folkefrontens problemer. Oktober – kr. 15,-.

HØYRE OG »VENSTRE» AVVIK

Når klassekampen skjerpes vil det lettere utvikle seg forskjellige høyre og »venstre»-opportunistiske avvik i folket, også innfor de revolusjonære organisasjonene. Det er viktig å overbevise og kritisere folk med slike ideer ved å forklare dem hva disse ideene fører til i praksis, nemlig å svekke folket og styrke monopolkapitalen. Ærlige revolusjonære, rust dere og gjør framgang i kampen mot opportunistiske ideer og grupper! Skaff dere:

»Materiale om den trotskistiske Baudeklikken», utgitt av SUF(m-l) og MLG – kr. 2,-.

»Materiale til spørsmålet om Stalin», Oktober – kr. 4,-

»Materiale om anarkismen», Oktober – kr. 4,50.

Andre hefter som nettopp er kommet fra forlaget er:

Stalin: »Mot vulgariseringa av parolen om sjølvkritikk», kr. 2,-

Hoxha: »Kvinnens frigjøring under sosialismen», kr. 2,25

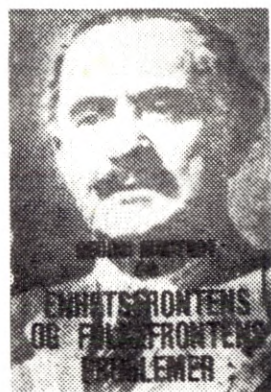
Lin Piao: »Beretning til KKP's 9. nasjonale kongress», kr. 3,-.

Dessuten er forlagets første plate kommet med EEC-viser og andre progressive viser:

»Slutt opp kamerat» – kr. 35,50.

Det er viktig å prioritere kjøp av hefter i forbindelse med kampoppgavene våre.

Heftene kan også bestilles fra Forlaget Oktober, Postboks 6164, Etterstad, Oslo 6.

Trykt i offset hos A/S Duplotrykk